

blive givet visse Lovbestemmelser, som yder disse Tjenestebørn Beskyttelse baade med Hensyn til de Kamre, der anvises dem, den Tjeneste, de skal udøve, og den Skolegang, de helst skulde passe, men som desværre i høj Grad bliver forsømt. Sovende Tjenestestredreng omkring i Landsbyskolerne er desværre ikke Undtagelsestilfælde. Lærerne fra Landet vil kunne tale med om, at der kommer mange Tjenestebørn i Skole, som har maattet være oppe fra tidligt om Morgenen, har været ude i Marken for at udføre deres Morgengørgning, inden de gik i Skole, og derfor kommer søvnige og trætte til Skolen, hvor den humane Lærer i Stedet for at vække dem, lader dem sove, fordi han kan se, at de trænger til Søvn og er uimodtagelige for den Undervisning, han yder dem. Andragerne er selvfølgelig klar over, at der ikke kan gives Detailbestemmelser i en Lov om denne Sag, og man henstiller derfor, at der angaaende de Forhold paa Landet, som har Forbindelse med denne Sag, maa blive truffet en lignende Ordning som den, man har gennemført i en Række Byer, hvor der ved lokale Vedtægter er fastsat detaillerede Regler for disse Tjenestebørns Arbejde og Benyttelse.

Jeg henstiller til den højtærede Konseilspræsident og til Rigsdagen at tage med Forstaaelse og god Villie paa denne Sag. Der har været øvet og øves fremdeles megen Uret mod disse fattige Tjenestebørn. Jeg har mange Gange haft Lejlighed til at se Tilfælde, overfor hvilke man næsten har staaet magtesløs, hvor en grædende Moder har fortalt om den grove og haarde Behandling, hendes Barn har været Genstand for i Tjenesten, og som hun har været ude af Stand til at beskytte Barnet imod, men som hun som den gode Moder, hun er, vil bede om Bistand til at forhindre for Fremtiden, eller hun vil om muligt have Barnet bort fra den Plads, det har faaet, og hvor det aldrig skulde være anbragt. Men man staar ret vanskeligt overfor en saadan Affære. Husbonden har som Regel Loven paa sin Side, takket være den forældede og urimelige Tyendelov, vi har. Det vilde derfor være overordentlig heldigt, om man her i Rigsdagen vilde forstaa, at disse Tjenestebørn trænger til Beskyttelse, og vilde lytte til de Røster, som nu hæver sig fra den Forening, som har dannet sig med Kravet om, at der ad Lovgivningens Vej træffes visse bestemte Hovedregler, og at det saa overlades Kommunalbestyrelserne nærmere at udforme lokale Vedtægter, som

man har dem i Købstæderne, hvor det i Regelen hedder: Vedtægter for Børns og unge Menneskers Arbejde. Jeg vilde finde det heldigt, om en lignende Ordning kunde træffes for Landets Vedkommende.

Der blev i Gaar af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), talt om Dyrtidsforanstaltningerne og de Skattepaalæg, som nødvendigvis maa knytte sig til disse Foranstaltninger. Jeg kan slutte mig til disse Udtalelser, men vilde dog knytte et Par Bemærkninger dertil. Der har, som det alt er nævnt, gentagne Gange været fremsat Angreb paa de hidtidige prisregulerende Foranstaltninger, men det er samtidig med Rette blevet sagt, at det vilde være umuligt at gennemføre disse Foranstaltninger paa en saadan Maade, at der aldrig blev grebet fejl. Denne Betragtning kan jeg tiltræde. Forholdene er saa ekstraordinære og Vanskelighederne saa store, at det vilde være umuligt at undgaa Fejltagelser. Paa den anden Side mener jeg, at man dog bør undersøge Aarsagerne til Vanskelighederne og, hvis det er muligt, hindre Gen-tagelser af Fejl. Naar der er Tale om at gennemføre Foranstaltninger, som har en prisregulerende Karakter, er det naturligt, at Producenterne og de handlende som Regel staar i Opposition til Administrationen, der skal gennemføre Foranstaltningerne, og det kan derfor tidt volde Vanskeligheder at faa truffet en betryggende Ordning. Men der er noget, som efter min Mening i endnu højere Grad bidrager til at skabe Vanskeligheder, nemlig at der dukker Mellemhandlere, Spekulanter op. Saa snart de øjner Profit, melder de sig ligesom Gribbene, der lugter Bytte. De er straks parate til at købe op og lave Forretning.

Jeg tror, at selve de prisregulerende Myndigheder undertiden ubevidst bidrager til at hjælpe disse Spekulanter paa Sporet. Der staar en Dag i Bladene, at nu har de prisregulerende Myndigheder besluttet at undersøge og overveje, om der ikke bør gennemføres en prisregulerende Foranstaltning overfor en bestemt Vare, og saa snart disse Spekulanter læser en saadan Artikel, er de øjeblikkelig paa Færde. Saa siger de: Nu er der noget at lave! Og straks er de ude for at købe denne Vare op. Derved bliver der selvfølgelig yderligere Knaphed paa Varen, og naar saa den prisregulerende Myndighed endelig er naaet til et Resultat — det varer nemlig undertiden noget længe —, viser det sig, at den store Mængde af vedkommende Vare helt er forsvundet fra den